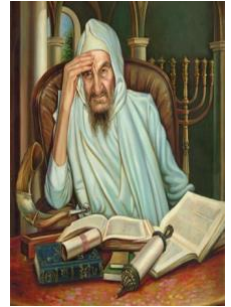

אין לקרוא בזמן התפילה ובזמן קריאת התורה
העלון מוקדש להצלחת וישועת הרב הגאון יאשיהו יוסף פינטו בן הרבנית זהרי.
ולרפואת הרב אפרים בן מחבובה, אבשלום בן תריה, אמנון בן עליזה, עומר בן שושנה, יהודה בן שרה,
אורנית בת שושנה, זר חיה בת ניצה.

להקדשות ולהפצת העלון פנו אלינו במייל mahamardaniel@walla.co.il
או בפלאפון : 0523458725

מאמר דניאל לפרשת "ואתחנן"

משה רבנו מבקש להיכנס לארץ ישראל וחז"ל מספרים שהוא התפלל 515 פעמים כמינין "ואתחנן". והינה ה' פונה למשה ומבקש "אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה". בואו ננסה להבין, הרי משה עומד ומתחנן לבורא עולם להיכנס לארץ ישראל. הוא לא מתיימש ומתפלל 515 תפילות. ולאחר מכן ה' אומר לו, "רב לך" אל תוסיף עוד תפילה אחת. ומדוע ה' אומר לו כך? הרי אם ה' קבע שמשה לא נכנס לארץ אז מה יפריע שימשיך להתפלל, מדוע ה' כל כך חשוב לו לומר למשה לא להוסיף עוד תפילה? ובזה אנו רואים שני דברים חשובים. הדבר הראשון, מהי כוחה של תפילה. שאפילו שה' לא רוצה שמשה יכנס לארץ ישראל, ה' יודע שעוד תפילה אחת משה רבנו נכנס לארץ ישראל. והרי רצונו של ה' שמשה רבנו לא יכנס ולכן אומר למשה "אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה" ולמה? כיוון שכוח התפילה הוא כוח חזק שאין כמוהו. וזה מה שאנו אומרים בתפילה, "קוה אל ה' חזק ויאמץ לבך וקוה אל ה'" שוב ושוב, פעמיים כתוב "קוה אל ה'" ומדוע? לומר לך, אל תתיימש על הפעם הראשונה, אם ראית שלא נענית קוה אל ה' שוב ואל תתיימש כי כוח התפילה הוא כוח אדיר שאין כדוגמתו. ורואים פה עוד יסוד גדול, משה רבנו לא מתיימש, ממשיך להתפלל 515 פעמים עד שה' אומר לו שזה לא רצונו ואז משה רבנו מפסיק כדי לעשות את רצון ה'.

ונשאלת השאלה, מדוע דווקא 515 תפילות? אז מתרצים תירוץ ראשון, שזה גימטריה של "ואתחנן" 515. והתירוץ השני, כפי שנאמר על ה' יושב תהילות ישראל, שה' אוהב את השירות והתשבחות שלנו, כפי שדוד המלך חיבר בספר התהילים שכל כולו תשבחות ושירות לה', ואם נסתכל היטב "שירה" עולה בגימטריה גם 515. ותירוץ שלישי ונפלא, ידוע שיש 12 שערים בשמיים, כל שער לשבט אחד. ואם נסתכל היטב ואתחנן עולה בגימטריה 515. אם ניקח את ה' 515 ונחבר את הספרות יצא לנו 1+5+5+11. חסר עוד 1 להשלים ל 12 שערים שיש בשמיים, וזה מה שה' אומר למשה "רב לך" אל תוסף אליי עוד בדבר זה. אל תתפלל עוד תפילה אחת, כי עוד אחד נקבל 12 שערים בשמיים..

נהנתם מהעלון? רוצים שגם אחרים יהנו? לזיכוי הרבים באיזור מגורכם פנו ל

mahamardaniel@walla.co.il או למס' 0523458725

איזור	כניסת השבת	יציאת השבת	ר"ת
ירושלים	19:07	19:57	20:48
ת"א	19:05	19:55	20:45
חיפה	19:07	19:57	20:48
באר שבע	19:05	19:55	20:45

העלון מוקדש לעילוי נשמת : אורלי בת סעידה, נוריה בת נעימה, חנה בת נוריה, רחל שירה בת תמו, קוקב בת אביגיל, אינס בת מרים. שלמה בן נוארה, גרשון בן רחמה, עזרא בן אסתר, אהרון בן חזלה, שלום בן חנדן, חי בן ירדנה, אליהו בן מרים, אליהו בן רחל, חנניה בן אסתר, שמעון בן עיישה, זכריה בן ורדה, חיים בן אסתר, יוחנן בן ביסקי, נתנאל בן אורלי, אברהם בן חנה, יהודה בן אסתר.

הליכותיו והנהגותיו בקודש של סידנא בבא סאלי:

הבבא סאלי הקדוש יום אחד קרא לחזנו, הרב מסעוד מלול, ואמר לו להתארגן כי הם נוסעים לתאפיללת לראות את הספר תורה שכתב אביו הקדוש רבי מסעוד אבוחצירא, הבבא סאלי לא גילה לו שהסיבה האמיתית לביקור היא כי ראה ברוח הקודש שיש שם מחלוקת גדולה וקשה בבית הכנסת שהספר תורה של אביו היה שם. ולכן אמר לו שהם הולכים רק לראות את הספר תורה. כאשר שמעו אנשי הקהילה שהקודש קודשים הבבא סאלי מגיע אליהם הכינו עבורו קבלת פנים חמה, וביקשו ממנו להתארח אצלם, אמר להם שהוא רק בא לראות את הספר והוא לא יכול להישאר עם אנשים שמחזיקים

במחלוקת ומריבות. כולם נבהלו מרוח הקודש של הבבא סאלי, והבטיחו לו שלא יחזיקו עוד במחלוקת ומהר כולם התפייסו והשלימו אחד עם השני. הבבא סאלי ניגש לסעודה והחלו כולם לשיר שירים, מהר מאוד הגישו לפני הבבא סאלי דג ענק אך הבבא סאלי סירב לאכול ממנו ולא הסביר מדוע. בעל הבית רצה כל כך לאכול מהדג, אבל הבבא סאלי הזהיר אותו וביקש לא לאכול מהדג. אך שוב פעם בעל הבית התעקש עם הבבא סאלי וביקש לאכול מן הדג, אבל שוב הבבא סאלי סימן לו עם היד שלא יאכל ממנו. לאחר הפצרות רבות ראה הצדיק שבעל הבית לא כל כך מעוניין לשמוע לעצתו וסימן לו עם הראש שיאכל, נתן הבבא סאלי בלית ברירה לבעל הבית לאכול טיפה מהדג, ואיך שהוא טעם מהדג התחיל בעל הבית להשתגע ולקפוץ ולצרוח וטיפס לגג ורצה לקפוץ ממנו. הבבא סאלי ביקש מכולם להתחיל לשיר שירים ולשמוח ולפייט וכאשר שמע בעל הבית את השירים והשמחה נרגע לאט לאט ולפתע חזר להיות כאחד האדם. הבבא סאלי ביקש לקחת את הדג מהשולחן כי הוא סיים כבר את תפקידו.

מתורתו של הרב יורם מיכאל אברג'ל זיע"א

ישנם אנשים שמקיימים הרבה מצוות ונותנים הרבה צדקות, אך בעניין לימוד התורה הם חלשים מאוד. הם נתפסים במצוה זו או אחרת ובכך מנחמים עצמם ומרגיעים את מצפונם. אך האמת היא שהם מנותקים מן השורש והעיקר. אדם חכם לעולם אינו עוזב את הדבר העיקרי ומתעסק בדבר הפחות והטפל. יש לזכור שהעיקר זה לימוד התורה ושאר העיסוקים אפילו עיסוקים של מצווה אינם אלא טפל. לכן גם שאמרו חז"ל הקדושים "אם תבוא מצוה לידך אל תחמיצנה אלא עשה אותה מיד". בכל זאת אין הכוונה שכל היום צריך לחפש מצוות. אם זיכה אותך ה' לשבת על כסא בבית המדרש וללמוד תורה או להקשיב לשיעור תורה אחוז אותו בכל הכוח ואל תיתן לשום מצווה לפתות אותך להניח אותו. שעה של לימוד תורה שווה יותר מאלף מצוות. וכל שכן מי שזכה להיות בן תורה שתורתו אומנותו אשר מוטלת עליו החובה כפולה ומכופלת לנצל כל רגע פנוי ללמוד עוד דף גמרא עוד סימן בשו"ע, עוד פרק ברמבם וכו'. ואסור לו להיעדר משום סדר מסדרי הלימוד בישיבה ובכולל אם לא במקרה של אונס ממש. ככל שאברך מחובר יותר לקדושה ולתורה כך מעלתו וקדושתו גדולות יותר. ואשריו ואשרי חלקו..

הבעל שם טוב הקדוש

ימיו של הבעל שם טוב קרבו לסופם. הוא קרא לכל אחד מתלמידיו והורה לו במה יעסוק בהמשך חייו. לאחד מהם (רבי יעקב) אמר: "בגלל שהיית איתי כמעט כל רגע, והינך יודע סיפורים רבים עליי, תפקידך יהיה לעבור ממקום למקום ולספר אודות מה ששמעת וראית.. ובכך תתפרנס, מסיפורי הרבים". לאחר פטירתו פנה כל אחד ואחד מהם לעיסוקו. גם רבי יעקב עשה כפי שציווה רבו, לכל מקום הזמינו את רבי יעקב שיספר סיפורים אודות הבעל שם טוב ושילמו לו כהוגן. יום אחד נודע לרבי יעקב, שיש יהודי עשיר אחד באיטליה שמחפש מישהו שמכיר סיפורים על הבעל שם טוב, ועל כל סיפור משלם מטבע זהב אחד. "מעכשיו תהיה פרנסתי מובטחת" חשב לעצמו רבי יעקב. "אם אקבל מטבע זהב אחד עבור כל סיפור יהיה לי די והותר עבור כל חיי". רבי יעקב החליט להגיע לאותו עשיר ולספר לו את הסיפורים של הבעל שם טוב. רבי יעקב פנה לאחוזת העשיר, ושביקש לספר לעשיר סיפורים על הבעל שם טוב, אמר לו המשרת של העשיר כי הגביר מבקש שישאר באחוזתו עד מוצאי שבת. ובשישי שבת יספר לגביר בסעודות השבת אודות הבעל שם טוב. לרבי יעקב הוכן חדר מפואר וכיבדו אותו בארוחות בכל הימים שלפני השבת. השמועה על תלמידו של הבעל שם טוב שהגיע במיוחד לספר סיפורים לגביר בשבת הקרובה הגיעה לכולם, מהר מאוד הרבה יהודים הגיעו לבית הגביר וביקשו גם הם לשמוע מעשיות ממקור ראשון. השבת הגיעה, אחרי תפילת ערבית של שבת, כולם ישבו וסעדו עם הגביר ועם תלמיד הבעל שם טוב. פנה הגביר אל רבי יעקב, ואמר "ספר לנו אודות רבך הבעל שם טוב הקדוש." רבי יעקב קם והחל לפתוח את פיו, ופתאום קרה דבר מפתיע, הוא אינו מצליח להיזכר בשום סיפור! מחשבותיו התבלבלו.. "אני עייף מאוד" אמר והתנצל באוזני בעל הבית והסובבים. בלילה בכה רבי יעקב בכי גדול, על עוגמת נפש כזאת לא חלם. הוא לא ידע שום סיפור אודות רבו והדבר גרם לו צער גדול. ביום שבת, שוב פעם רבי יעקב קם לספר סיפור ושוב לא הצליח לזכור כלום. עיניים חשדניות החלו להינעץ בו, כולם חשדו בו שהוא משקר והוא לא באמת יודע סיפורים אודות הבעל שם טוב. אולם הגביר העשיר האמין בו וידע שהוא דובר אמת. הסעודה השלישית החלה, כולם מצפים למוצא פיו של רבי יעקב, ושוב נמחק זכרונו של ר' יעקב. הפעם אמר רבי יעקב "מן השמיים מונעים ממני לספר" הוא חשב לעצמו בליבו שאולי אין האנשים ראויים לשמוע אודות הבעל שם טוב. הוא גם חשב אולי מן השמיים הוא לא אמור להתעשר ולהרוויח את כספו של אותו גביר. ומצד שני חשב, הבעל שם טוב הבטיח לו התעשרות גדולה מסיפורים אלה. בין כל המחשבות הללו, אמר הגביר לרבי יעקב "ישיהה כבודו עימנו עוד מספר ימים, אולי ישוב זכרונו וינצנץ במוחך איזה מעשה." עבר יום, ועוד יום, וכבר הגיע יום שלישי ושום סיפור אודות הבעל שם טוב לא עלה במוחו של רבי יעקב. הוא כבר הכין את מרכבתו לחזור חזרה, הסוסים החלו לדהור ופתאום לפתע עלה במוחו של רבי יעקב סיפור אחד! סיפור שלו ושל הבעל שם טוב ביחד... הוא משך בחוזקה את המושכות והפך את כיוון הנסיעה חזרה לביתו של הגביר. כשהגיע ראה את הגביר יושב ובוכה בחוץ. אך כשראה הגביר את רבי יעקב חוזר, שאל לפשר חזרתו, ורבי יעקב אמר לו שהוא נזכר בסיפור אחד בלבד ורוצה לספר לו את הסיפור... עיניו של הגביר נצנצו משמחה. הוא ישב עם רבי יעקב ורבי יעקב החל לספר לו את הסיפור הבא:

הסיפור אירע בימים שלפני חג הפסחא הנוצרי. במשך כל השבת היה הבעל שם טוב שרוי בצער וניראה מוטרד מאוד. מיד במוצאי שבת ציווה לרתום את הסוסים ויצא לדרך. גם אותי לקח עימו. כל הלילה נסענו מבלי שנדע לאן. עם הבוקר עצרה העגלה מול בית רעוע, יצאה מתוכו זקנה יהודיה, כולה רועדת ובקול מפוחד אמרה לנו "יהודים יום חג לנוצרים היום! כל יהודי שנמצא ברחוב ימות! הצילו את נפשכם". אך הבעל שם טוב לא פחד כלל ולא התרשם מדבריה, הוא ביקש מהזקנה להיכנס לביתה כדי להציץ בחלון על כיכר העיר. הבעל שם טוב עלה וניגש לחלון, מולו ניראתה כיכר העיר, ועליה בימה גדולה והמון נוצרים עמדו סביבה. הנה צילצלו הפעמונים והבישוף הגיע לשאת את נאומו. "יעקב" פנה הבעל שם טוב אליי, "לך קרא לבישוף" בני הבית רעדו מפחד, גם אני רעדתי מפחד. אך סמכתי על רבי הגדול ומהר מאוד פילסתי לי דרך לבימה, התקררתי לבישוף ואמרתי לו באוזן "הבעל שם טוב כאן והוא קורא לך לבוא אליו". הבישוף עם פנים מבוהלות אמר לי "אמור לו שאבוא אליו מיד עם תום הנאום". חזרתי אל הבעל שם טוב ומסרתי לו את דברי הבישוף. אך הוא ציווה עליי לחזור לבישוף מהר ולהגיד לו שיבוא עכשיו בזה הרגע. פניתי לבישוף ואמרתי לו שהבעל שם טוב ציווה עליו מיד לבוא ולא להתמהמה. הבישוף אמר לקהל שימתינו לו והוא מבקש את סליחתם. "מיד אשוב" אמר להם ובא מהר אחריי. כשנכנס הבישוף לבית כולם פחדו, הבעל שם טוב הכניס אותו לאיזה חדר והם היו שם שעות ארוכות לבדם. אחר כך הבישוף נמלט מהר מהבית, הבעל שם טוב ואני חזרנו לביתנו וכך נגמר לו הסיפור... "איני יודע מה קרה לאותו בישוף, סיים רבי יעקב את סיפורו..." הגביר, בעינים דומעות פתח את פיו ואמר "אני הוא הבישוף".. נולדתי יהודי וסרתי מן הדרך עד שהמרתי את דתי. פניתי לכמורה עד שהתמנתי לבישוף. הבעל שם טוב היחידי שהצליח להחזיר אותי לצור מחצבתי. כשהסתגרנו בחדר הבעל שם טוב הורה לי דרך תשובה מפורטת, הוא גם הדריך אותי להעניק מחצית מהוני לצדקה. מחצית מן הסכום שנותר ברשותי נתתי למלך כדי שיסכים לשחרר אותי מתפקידי וכדי שאוכל לעבור מדינה ולטשטש את זהותי. לפני שנפרדנו אני והבעל שם טוב, אמר לי רבך סימן מתי יסלחו לי מן השמיים... "שיבוא מישהו ויספר לך את הסיפור הזה, תדע שהתקבלה תשובתך". כל הימים שבאת לכאן, ובשבת עצמה ושכחת את הסיפורים, ידעתי שלא סלחו לי מהשמיים, הייתי בצער גדול, כשהלכת הבנתי שאין לי תקווה, התחלתי לבכות והתפללתי לבורא עולם שיסלח לי. ופתאום חזרת וסיפרת לי את הסיפור הזה. "עכשיו הנני המאושר באדם". מעכשיו אני אספק לך את פרנסתך כל חיך אמר הגביר לרבי יעקב, שמילא את שליחות רבו לספר סיפורים ובכך השלים את תשובתו של הגביר וסלחו לו מן השמיים....

לזיכוי הרבים והפצת העלון ולהקדשות לעילוי נשמת/לרפואה, או לקבלת חידוש יומי ניתן לפנות למספר : 0523458725 או במייל : mahamardaniel@walla.co.il

"כל דבר שאדם רואה או שומע מהווה עבורו הוראה בעבודת ה'. תפקידו להבין ולהשכיל מכל דבר את הדרך הנכונה בעבודת ה', בקום ועשה או בשב ואל תעשה".

(הבעל שם טוב הקדוש)

שבת שלום ומבורך